

Bergen den 4^{te} Octobr 1831.

Kjærligstaaende Hæder!

En overbringere af disse Linier er Deres Ven Carl, som De ildt
i 10 Aar har seet. De vil naturligvis finde hans meget
forandret, i den Æd. Maakt De kun gjennemgik hans gode
Hjerte, skulde det være mig saare kjært! - De Deres
Mand og De, for flere Aar tilbage, anbefalede mig
Deres kjære Carl, maatte jeg som ildt inden Døgg og
Påbegynding. Det er altid en betydelig Sag, at antage sig
Andres Brev til Opdragelse, og jeg fandt ingen Løse, til
sin daglige Omsorg jeg kunde overlade ham, forimod
jeg var tilbøjelig med Overbevisning, der Løse med
mit min fulde Æd. Jeg antog ham imidlertid som min Ven,
og jeg vidner for Gud og for Dem, at jeg har behandlet ham
med al den Omsorg og Kjærlighed, som jeg kunde have skænket
ham om han havde været min egen. - Det er mig tungt,
at se ham forlade mig, thi han har været og er mig meget
kjært; men hans Vel fordrer det, og han vil til sin Kjære
Lørdag. De har Linder Kildens, og medens min den Over-
bevisning, at jeg sender ham fra mig med ibedømmet Vil
og Lykke. - Men De selv og Deres gode Mand tillige bliv
enestående Deres, og læs De den for et den godhed og Omsorg,
De længe har vist og dagligen vist med min Venner.
Det vil sikkert ligesom ogsaa være Deres Kjære, at han bringer
med sig det Midnatstid, at han aldrig, inden længe Æd han var
i mit Hjem, har bedømt min ofte glædet mig, og at han
selv har opført sig som en god og sødlig Ven. - Hans Forstand-
Løse var ildt de bedst; men disse gjensidige Mangel sig de selv.
Liv og Mavne han drømte meget vel deres og disse
Længsler mangler han ildt. - Han har derimod nogle
andre Længsler, som forsaubtliges skulde vilige sold og
besøge hans Kærlighed og gode Forretter. Disse Længsler
var: navn Solst for Mangel, og en jordelig Lykke til

at jegge sig blandt Kvindemænd, gamle saavel som unge.
Jeg har ikke søgt at kaffe sig mange, men nogle faa for-
dige Mænd, og disse solde jeg indseendelig meget af.
Jeg var vilde faa Brevs naar de var saavel som med
Paul Smith og James Grog. Det gjorde jeg i Hjerteb
at jeg noget indseendelig var saavel Mænd, ja endog saa
disse Kvindemænd. Jeg er endog bleit for Mænd og
for Kvindemænd, saavel som gamle Kvindemænd,
glade som med, eller i det mindste lige saavel
samt det sidste Dag. —

Jeg vil gjerne sige sig pgentelig og rest. Med sin be-
stendighed er jeg meget ordentlig og ufsigelig. Jeg holder
meget af god Mad. Meget holder jeg i, men jeg
er glad at det er latet. — af Læder og
Læder gjør jeg enormt meget, at jeg naar
den er en varm. —

Jeg har De et Portrait i Miniatur af Deres
Carl Magnus. De kan nu konfrontere det med Originalen.
Naar De næste Gang kommer mig til, kan De ikke gøre
mig stor Glæde, end at forstille, at jeg har gjort
Portraitet en smule ligesom. —

Men kan jeg ogsaa minde, at De snart vil komme mig
til. De har været saa god at sende mig flere, saavel pro-
prietære Brevs, og jeg — jeg har en meget sjælden Brev
Dens for mig. Men De vil gerne have
efterladne Correspondent, eller vilde jeg vilde
det, naar Carl er afstumpet i Læder og Læder for-
tæller Dem, for tiden sid jeg for sent til at respondere
over, og for tiden minns jeg tilde mig at bruge saa
Baldt Kvindemænd til Kvindemænd. De har forresten vist
mig, at De lader haad gaar for det, og De gjør
det vil minde.

hvorledes jeg ser det i mit hjerte vil jeg ikke berøre Dem. Det
kan Carl meget velstændigere gøre. Jeg vil kun foreslå
at du efter Carl's Afreise vil blive enkedame og Graadig Hustru.
Hjerteligheden er allerede for Bøgers side begyndt med det
sidste; min Moder og Bøgers følger vel snart efter, thi og
"Jaa du faldt ind i det af Jaa. Han var det sigges, men naar
jeg ser maattet lide dem naar alene; og min Moder glæde
"men ikke det, for ved det Jaa for det forordene for
Jaa om Bøgersen."

Hjertelig tak for Deres Godhed mod min Michael
og Carl, som nu allerede profiterer en Sommer af den
paa Strømmenborg. Jeg har det Jaa at min Børn
Jaa i Bred og Gjening vaskes, hvilken Lykke det er for
dem at opleve Jaa modvillig og færdig af Dem og
Carlsen."

Hvad siger man i Christiania om Cholera? Siger
man ikke for, at den snart gjør en Ende og dør af
Stillehed? Jeg vil ikke sige for den Anden, men
thi jeg formoder, at den allerede for den Tid har dræbt
"rattens. Ennåsporens Medlemmer og fornuft-
melig fornunder."

Den nu vel, hvor Minde! Jaa Deres Børn fra
den gamle Erle-krog, og Jaa selv i nærliggende
denne Stillehed, som fremdeles kaldes Jaa. Deres
Sangerne og meget fornunder."

W. F. A. Christie.

S. J.

Denne Doris Carlsen.